

International

Journal of Human Sciences

ISSN:2458-9489

Volume 14 Issue 4 Year: 2017

An investigation of attitudes of 10-12 year-old students enrolled in public and private schools towards physical education course

Devlet okulu ve özel okulda okuyan 10-12 yaş grubu öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının incelenmesi¹

İsmail Özşarı²

Abstract

The aim of this study is to investigate whether there are any difference in 10-12-year-old students' attitudes towards physical education course according to school types (public school/private school). The survey method was used in the study. The sample consisted of 185 students from two public schools and two private schools. 119 students were enrolled in public school while 66 students were in enrolled in private school. As data collection tools, a 24-item questionnaire to obtain sport activities students participate, the resources they have, and their demographic information; and a likert-type, 49-items "Physical Education Course Attitude Scale" to assess their attitudes towards physical education course were used. The scale was developed by Sherrill and Toulmin in 1977 and adapted by Özer and Aktop into Turkish in 2003. The data were analyzed using SPSS 20.0 software, findings were presented in frequency-percentage tables, and independent group t-test and chi-square test were used. According to findings, students of private schools had significantly more positive attitudes towards the physical education course than students of public schools.

Özet

Bu çalışma 10-12 yaş grubu öğrencilerinin okudukları okul türü değişkenine (devlet okulu/özel okul) göre Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı tutumlarında farklılık olup olmadığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Örneklem grubunu İstanbul ilindeki ikisi devlet okulu, ikisi özel okul olmak üzere dört farklı okulda öğrenim gören toplam 185 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerden 119'u devlet okulunda, 66'sı özel okulda öğrenim görmektedirler. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik bilgileri, yaptıkları spor faaliyetleri ve sahip oldukları olanakları yansıtan 24 maddelik anket ve Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı tutumlarını ölçmek amacıyla 49 maddelik, 7'li likert tipindeki "Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Ölçek 1977 yılında Sherrill ve Toulmin tarafından geliştirilmiş, Özer ve Aktop tarafından 2003 yılında Türkçe'ye uyarlanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20.0 programı ile analiz edilmiş, bulgular frekans-yüzdelik tabloları şeklinde sunulmuş ve bağımsız grup t-testi ki-kare testi teknikleri kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda özel okulda okuyan öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine ilişkin tutumlarının, devlet okulunda okuyan

¹ Bu çalışma 24-26 Nisan 2014 tarihlerinde Antalya'da düzenlenen 5th International Conference on New Trends in Education and Their Implications – ICONTE'de sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Araş. Gör. Dr., İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, ismailozsari@gmail.com

Keywords: Physical education; sport; attitude; private school; public school.

öğrencilere göre anlamlı derecede daha olumlu olduğu ortaya çıkmıştır.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi; spor; tutum; özel okul; devlet okulu.

GİRİŞ

Beden Eğitimi ve Spor kişinin sadece beden sağlığını dengelemekle kalmayıp aynı zamanda ruh sağlığını da etkilemekte, kişilik oluşumunda ve karakter özelliklerinin belirlenmesinde etkin rol oynamaktadır. Akkoyunlu (1996) Beden Eğitimi ve Sporun kişinin hem ruh hem de beden sağlığını güçlendirerek dengeli bir kişiliğe sahip olmasındaki rolünün bilimsel verilerle ortaya konulan bir gerçek olduğunu ifade etmiştir. Erkal (1982) sporu; birçok açıdan kalkınmanın ana unsuru olan insanın bedensel ve ruhsal olarak sağlıklı olmasını mümkün kılan, toplumsal-toplumlar arası barışı sağlayan ve belirlenmiş kurallara göre yarışmada üstün gelme faaliyetleri olarak tanımlamıştır.

Küçük yaşlardan itibaren insan vücudu hareket etme ihtiyacı hissetmekte ve doğumdan hemen sonra sadece eller- kollar ile yapılan basit hareketler zamanla emekleme, yürüme, koşma şeklinde gelişim göstermektedir. İlk olarak ailesi ile birlikte vakit geçiren çocuk, yaşı ilerledikçe sosyalleşmekte ve okul ile tanışmaktadır. Okul öncesi ve ilköğretim döneminde çocuğun eğitim sürecinde yaptığı fiziksel aktiviteler, oyunlar, beden eğitimi ile ilgili kazandığı beceriler oldukça önemlidir. Öğrencilerin Beden Eğitimi ile ilgili tutumlarını etkileyen pek çok faktör olmakla birlikte eğitim gördüğü okulun olanakları, ailenin ekonomik durumu ve ailesinin-öğretmeninin tavrı da etkili olabilmektedir.

Beden Eğitimi, tüm öğrenciler için eğitim programının ayrılmaz bir parçasıdır. Beden Eğitimi öğrencilere bedenlerini nasıl hareket ettireceklerini ve çeşitli fiziksel aktiviteleri nasıl gerçekleştireceklerini öğretir. Öğrenciler düzenli olarak yaptıkları fiziksel aktiviteler sayesinde bu aktivitelerin kendi sağlıkları ile ilgili yararlarını fark eder ve fiziksel olarak aktif bir yaşam tarzını benimseme anlayışı edinirler. Sunulacak olan etkili bir Beden Eğitimi Dersi ile öğrenciler kendinden emin, bağımsız, kontrollü ve dayanıklı olmayı öğrenirler. Ayrıca olumlu sosyal beceriler geliştirir, ulaşılabilir kişisel hedefler belirleyerek bu hedeflere ulaşmak için çaba gösterir, liderlik üstlenmeyi öğrenir, çevresindeki insanlarla işbirliği yapmayı öğrenir, kendi davranışları için sorumluluk alır ve akademik performanslarını geliştirirler (Bruton, Ong & Geeting, 2000).

1973 yılında Milli Eğitim ile ilgili olarak yayımlanan kanunname incelendiğinde, Beden Eğitiminin Milli Eğitimin genel amaçlarının bir parçası olarak ele alındığı görülmektedir.

Hareket, 7 ile 14 yaş arasındaki çocuklar için önemli bir uğraştır. Çocuklar oyun oynayarak, koşarak, yerlerde yatıp yuvarlanarak doyum sağlarlar. Montaigne “Çocuklar için oyun oynamanın onlar için sadece oyun olmadığını, ciddi bir uğraşı olduğunu” söyler. Çocuğun bedenindeki organların her açıdan gelişimini Beden Eğitimi dersi sağlamaktadır (Saritaş, 2000). Göde, Aslan ve Alkan (2000) İlköğretim çağındaki çocukların gelecekteki başarı-başarısızlık durumlarının öğrenciye hiç müdahalede bulunmamak veya hem kişilik hem de sportif olarak yapılan olumlu-olumsuz etkenlere göre değiştiğini ifade etmiştir.

Yenal, Çamlıyer ve Saracaloğlu (1999) tarafından yapılan deneysel çalışmada ilköğretim öğrencilerinin birinci devreden (6-8 yaş) ikinci devreye geçişte motor beceri ve yetenek gelişimlerinin optimal düzeyde sağlanmadığı, bu nedenle ilköğretim ikinci devre (9-11 yaş) çocuklarının motor özelliklerinde belirgin bir yetersizliğin görüldüğü ifade edilmiştir.

Tutum, sözcük olarak ilk defa 1862 yılında bireyin zihinsel olarak durumunu belirtmek için Herbert Spencer tarafından kullanılmıştır. Kavram olarak ilk kez 1888’de Lange yaptığı laboratuvar

çalışmalarında kullanmıştır. Lange'in tutum kavramı ile yaptığı tanımlamalar ile örtüşmektedir. Sonraki dönemde psikolog ve sosyologlar tutum kavramı üzerinde çalışmalar yapmış ve kavramsal olarak popülerliği artmıştır. Bu çalışma ve araştırmalardan sonra tutum kavramı, psikologlar ve sosyologlar tarafından araştırılmış ve sosyal psikolojinin temellerinin atılmasına katkı sağladığı ifade edilmiştir (Allen ve diğ., 1980; akt: Güllü ve Güçlü, 2009).

Beden Eğitiminin ilköğretim çağı çocukları için taşıdığı önem kadar, çocukların da Beden Eğitime karşı olan tutumları önem taşımaktadır. Öğrencinin derse karşı tutumunun olumlu olması derse katılımını, kişisel gelişimini, akademik becerilerini etkilemektedir.

Öğrenciler bir eğitim kurumunu ilk olarak dış görünüşü ve iç donanımları ile tanırlar. Dış görünüş ve iç donanım olarak öğrencinin okuduğu okulu sevip sevmemesi, okula ve okuduğu derslere yönelik tutumlarını (Erden, 1998) ve psikolojilerini etkilemektedir (Uludağ ve Odacı, 2002; akt: Yıldız, 2007).

Derste yer alan aktivitelerin gerçekleştirileceği mekanın etkinlikler için uygun olması ve öğrencinin ihtiyaçlarına cevap vermesi gerekmektedir. Yıldız (2007) ders işlenecek ortamın şu özellikleri taşıması gerektiğini ifade etmiştir: Ders yapılan mekanın kapasitesi öğrenci sayısı ile uyumlu olmalı, estetik olarak iyi bir görünüme sahip olmalı, yeterli aydınlıkta ve ısıda olmalı, havalandırma olması ve etkinlikler için gerekli araç-gereç donanımına sahip olmalı.

Amerika'daki okul sağlık politikalarını inceleyen ve rapor eden SHPPS'in 2006 verilerine göre, Amerika'daki öğretmenlerin Beden Eğitimi Dersi için belirlediği kriterler arasında, "öğrencilerin derse karşı tutumu" en önemli ikinci ölçüt olarak görülmüştür. Amerikan Eğitim Bakanlığı tarafından 2001 yılında yayınlanan "Physical Education Curriculum Review Report" isimli çalışmada, etkili bir Beden Eğitimi programının öğrencilerdeki yansımaları analiz edilmiştir. Fiziksel aktivitelerin çocuklarda olumlu rol model alma, takım çalışması, liderlik ve sosyal yaşam becerilerini geliştirdiği vurgulanmıştır. Ayrıca aktif bir yaşam süren çocuklar daha yüksek bir sosyalleşme ve aidiyet duygusuna sahip olmaktadır. Çalışmada akademik başarıdan hayat kalitesine kadar birçok alanda Beden Eğitimi ve Fiziksel Aktivitelerin önemine vurgu yapılmıştır (Deacon, 2001).

Bu çerçeveden baktığımızda Beden Eğitimi ve Spor dersine ait bilgi, beceri ve yeteneklerin erken yaşlarda ve sağlıklı koşullar altında öğrencilere kazandırılması önem taşımaktadır. Beden Eğitimi ve Spor Dersinin sağlıklı bir biçimde yürütülebilmesi adına öğrencilerin derse karşı tutumlarının olumlu olması sürece katkı sağlamaktadır. öğrencilerin derse karşı tutumları da oldukça önem taşımaktadır. Öğrencilerin tutumlarını sahip oldukları sosyo-ekonomik faktörler etkileyebildiği gibi; dersin işlendiği okul ortamı da etkileyebilmektedir.

Beden Eğitiminin çocuklar için en gerekli tarafı çocuğun fiziksel, ruhsal ve sosyal olarak sağlıklı olmasında üstlendiği roldür. İyi bir beden eğitimi alan çocuk, ileride sağlıklı bir yetişkin olmaya eğilimlidir ve sağlıklı bir hayat sürmek için motive olmuştur. Ayrıca sağlıklı ve fiziksel olarak aktif bir öğrencinin akademik olarak motivasyonu yüksektir. Okul öncesi ve ilköğretim çağı çocuklarında aktif olarak oyunlara katılma, fiziksel beceri ve fiziksel koordinasyon ile akademik başarıları arasında ilişki olduğu bilimsel olarak bulgulanmıştır (O'Malley, 1994).

Silverman ve Scrabis (2004) yaptıkları çalışmada öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı diğer derslerde olduğu gibi pozitif veya negative tutum sahibi olabileceklerini ifade etmişlerdir. Beden Eğitimi dersi ile ilgili öğrencilerin tutumunun olumlu olması, derste yapılan etkinliklerin daha etkili işlenmesini sağlayarak dersle ilgili özel/genel kazanımlara ulaşılmasını kolaylaştırabilir veya öğrencilerin sonraki etkinliklere gönüllü katılımlarını sağlayabilir.

Luke ve Sinclair (1992) tarafından yapılan çalışmada öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarını etkileyen beş ana etmen şu şekilde belirtilmiştir: Programın içeriği, öğretmen davranışı, sınıf atmosferi, öğrenci öz-algısı ve tesisler. Bu çalışmada bahsi geçen etmenlerden "tesisler" ele alınmış ve bu tesislerin oldukça farklılık gösterdiği özel okullar ve devlet okulları araştırmada

öğrencilerin tutumunu etkileyebilecek ana değişken olarak ele alınmıştır. Bu kapsamda bu araştırma “10-12 yaş grubu öğrencilerin devlet okulunda veya özel okulda okumaları Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarını etkilemekte midir” sorusuna cevap aramaktadır. Ayrıca öğrencilerin cinsiyetlerine, düzenli olarak spor yapma durumlarına, aileleriyle birlikte spor müsabakası izleme durumlarına ve dersle ilgili sahip oldukları olanaklara göre tutumları incelenmiştir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli ve Örneklem Grubu

Bu çalışma; 10-12 yaş grubu öğrencilerinin okudukları okul türü değişkenine (devlet okulu/özel okul) göre Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarında farklılık olup olmadığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modelleri bundan önceki zaman veya şimdiki zamanda var olan durumu, tam olarak olduğu şekliyle betimlemek için yapılan araştırmalar için uygun olan modeldir (Karasar, 2006). Bu araştırmada öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine karşı tutumları okul türü değişkenine göre incelenmiş, ayrıca cinsiyet ve anket maddelerinde yer alan farklı maddelere göre tutumlarındaki farklılık ele alınmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu İstanbul ilindeki ikisi devlet okulu, ikisi özel okul olmak üzere dört farklı okulda öğrenim gören toplam 185 öğrenci oluşturmaktadır. 10-12 yaş aralığında yer alan bu öğrenciler tesadüfi seçme yöntemiyle belirlenmiştir. Çalışmaya katılan 185 öğrenciden 119'u devlet okulunda, 66'sı özel okulda öğrenim görmekte; 99'u erkek, 86'sı kız öğrencilerden oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verilerinin toplanmasında iki adet veri toplama aracı kullanılmıştır. İlk veri toplama aracı olarak uzman görüşüne başvurularak oluşturulan ve öğrencilerin demografik bilgilerini, sosyo-ekonomik durumlarını, ilgilendikleri-yaptıkları spor faaliyetlerini ve sahip oldukları olanakları içeren 24 maddelik anket uygulanmıştır. İkinci olarak “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” uygulanmıştır. Ölçek Sherrill ve Toulmin tarafından 1977 yılında geliştirilmiş ve 2003'te Özer ve Aktop tarafından adaptasyonu yapılarak Türkçe formu oluşturulmuştur. Ölçekte 49 madde bulunmaktadır ve 7'li likert tipindedir. Ölçeğin Pearson Korelasyon Katsayısı .75, Cronbach Alfa Katsayısı .86, Sınıf İçi Korelasyon Katsayısı .83 olarak belirlenmiştir. Bu katsayılar Karakoç ve Dönmez (2014) tarafından derlenen ölçek standartlarına göre kullanıma uygun görülmüştür.

Veri Analizi

Araştırma kapsamında toplanan veriler öncelikli olarak Microsoft Office Excel programına rakamsal olarak girilmiş, ardından SPSS (IBM) 20.0 Paket Programı ile analiz edilmiştir. Frekans/yüzde tablolarından sonra öğrencilerin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği'nden elde ettikleri puanların okul türü ve cinsiyet değişkenine bağımlı olup olmadığını analiz etmek için t-testi kullanılmıştır. Ayrıca okul türü ve cinsiyet değişkenleri ile anket maddeleri arasındaki ilişki Ki-Kare (Chi-Square) testi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde ilk olarak yüzde-frekans tabloları verilmiş, sonrasında öğrencilerin “cinsiyet” ve “okul türü” değişkenlerine göre “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” puanları ve bazı anket maddeleri arasındaki ilişkilere ait tablolar sunulmuştur.

Tablo 1. Okul Türü Değişkeni için Frekans ve Yüzde Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	%	% _{gec}	% _{yig}
Devlet Okulu	119	64,3	64,3	64,3
Özel Okul	66	35,7	35,7	100,0
Total	185	100,0	100,0	

Tablo 1’de görüldüğü gibi çalışmaya katılan öğrencilerin %64,3’ü devlet okulunda, %35,7’si özel okulda öğrenim görmektedirler.

Tablo 2. Cinsiyet Değişkeni için Frekans ve Yüzde Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	%	% _{gec}	% _{yig}
Erkek	99	53,5	53,5	53,5
Kız	86	46,5	46,5	100,0
Total	185	100,0	100,0	

Tablo 2’de görüldüğü gibi çalışmaya katılan öğrencilerin %53,5’i erkek, %46,5’i ise kız öğrencilerden oluşmaktadır.

Tablo 3. Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Puanlarının “Okul türü” Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız Grup t Testi Sonuçları

Okul türü	N	Ortalama	SS	SHx	Sd	t	p
Devlet Okulu	119	112,0420	23,58051	2,16162	183	5,521	,000
Özel Okul	66	92,9697	20,42394	2,51401			p<.01

Tablo 3’te öğrencilerin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği puanlarının okul türüne göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız (ilişkisiz) grup t testi sonuçlarına göre, iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farka rastlanmıştır (t=5,521; df=183; p<01). Özel okula devam eden öğrenciler, devlet okuluna devam eden öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha olumlu tutuma sahiptir.

Tablo 4. Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Puanlarının “Cinsiyet” Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız Grup t Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	Ortalama	SS	SHx	Sd	t	p
Erkek	99	106,9293	26,30832	2,64409	183	1,018	,310
Kız	86	103,2907	21,62018	2,33136			p>.05

Tablo 4’te öğrencilerin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği puanlarının cinsiyet değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız (ilişkisiz) grup t testi sonuçlarına göre, iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farka rastlanmamıştır.

“Okul Türü” Değişkeni ile Anket Maddeleri Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Bu bölümde 24 anket maddesinin “okul türü” ve “cinsiyet” değişkenine bağımlı olup olmadıklarına dair bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 5. Öğrencilerin Beden Eğitiminde Kullanabilecekleri Spor Ayakkabısı Sayısının Okul Türü Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar		Beden Eğitim dersi için kullanabileceğiniz kendinize ait kaç tane spor ayakkabısı var?				Toplam	X ²	Sd	p
		Hiç	1 tane	2 tane	3 +				
Okul Türü	Devlet	15	65	27	12	119	42,079	3	,000
	Grup içinde %	%12,6	%54,6	%22,7	%10,1	100,0%			
	Özel	0	15	22	29	66			
	Grup içinde %	%0	%22,7	%33,3	%43,9	100,0%			
	Toplam	15	80	49	41	185			
	Toplam %	%8,1	%43,2	%26,5	%22,2	%100,0			

p<.05

Tablo 5’te görüldüğü gibi öğrencilerin sahip oldukları spor ayakkabı sayısının, okul türü değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=42,079$; $p<.05$). Devlet okulunda okuyan öğrencilerin sahip oldukları spor ayakkabı sayısı çoğunluk 1(bir) iken; özel okulda okuyan öğrenciler 3(üç) ve üstü olarak belirtmişlerdir.

Tablo 6. Öğrencilerin Beden Eğitiminde Kullanabilecekleri Eşofman Sayısının Okul Türü Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar		Beden Eğitim dersi için kullanabileceğiniz kendinize ait kaç tane (alt-üst takım) eşofman var?				Toplam	X ²	Sd	p
		Hiç	1 tane	2 tane	3+				
Okul Türü	Devlet	13	51	38	17	119	43,081	3	,000
	Grup içinde %	%10,9	%42,9	%31,9	%14,3	100,0%			
	Özel	0	7	25	34	66			
	Grup içinde %	%0	%10,6	%37,9	%51,5	100,0%			
	Toplam	13	58	63	51	185			
	Toplam %	%7,0	%31,4	%34,1	%27,6	%100,0			

p<.05

p<.05

Tablo 6’da görüldüğü gibi öğrencilerin sahip oldukları eşofman sayısının, okul türü değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=43,081$; $p<.05$). Devlet okulunda okuyan öğrencilerin sahip oldukları eşofman sayısı çoğunluk 1(bir) iken; özel okulda okuyan öğrenciler 3(üç) ve üstü olarak belirtmişlerdir.

Tablo 7. Öğrencilerin Düzenli Olarak Spor Yapmalarının Okul Türü Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar		Düzenli olarak spor (yürüyüş, jimnastik, yüzme gibi) yapıyor musunuz?			Toplam	X ²	Sd	p
		Her Zaman	Bazen	Hiç				
Okul Türü	Devlet	24	67	28	119	18,507	2	,000
	Grup içinde %	%20,2	%56,3	%23,5	100,0%			
	Özel	28	36	2	66			
	Grup içinde %	%42,4	%54,5	%3,0	100,0%			
	Toplam	52	103	30	185			
	Toplam %	%28,1	%55,7	%16,2	%100,0			

p<.05

Tablo 7’de görüldüğü gibi öğrencilerin düzenli olarak spor yapmalarının, okul türü değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=18,507$; $p<.05$). Özel okulda okuyan öğrenciler devlet okulunda okuyan öğrencilere göre daha sık düzenli olarak spor yapmaktadırlar.

Tablo 8. Öğrencilerin Spor Müsabakası İzlemek İçin Stada/Salona Gitme Durumlarının Okul Türü Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar		Ailenizle (baba, anne veya kardeşlerinizle) maç izlemeye stada veya salona gittiniz mi?			Toplam	X ²	Sd	p
		Hiç	Birkaç Defa	Sık Sık				
Okul Türü	Devlet	82	29	8	119	47,756	2	,000
	Grup içinde %	%68,9	%24,4	%6,7	100,0%			
	Özel	11	37	18	66			
	Grup içinde %	%16,7	%56,1	%27,3	100,0%			
	Toplam	93	66	26	185			
	Toplam %	%50,3	%35,7	%14,1	%100,0			

p<.05

Tablo 8’de görüldüğü gibi öğrencilerin spor müsabakası izlemek için stada/salona gitme durumlarının, okul türü değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=47,756$; $p<.05$). Özel okulda okuyan öğrenciler devlet okulunda okuyan öğrencilere göre aileleriyle birlikte salon/stadyumda daha sık spor müsabakası izlemektedirler.

Tablo 9. Öğrencilerin Spor Kulübünde Spor Yapmalarının Okul Türü Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar		Herhangi bir spor kulübünde spor yaptınız mı? / veya yapıyor musunuz?		Toplam	X ²	Sd	p
		Evet	Hayır				
Okul Türü	Devlet	52	67	119	29,588	1	,000
	Grup içinde %	%43,7	%56,3	100,0%			
	Özel	56	10	66			
	Grup içinde %	%84,8	%15,2	100,0%			
	Toplam	108	77	185			
	Toplam %	%58,4	%41,6	%100,0			

p<.05

Tablo 9’da görüldüğü gibi öğrencilerin spor kulübünde spor yapmalarının, okul türü değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=29,588$; $p<.05$). Özel okulda okuyan öğrencilerin devlet okulunda okuyan öğrencilere göre spor kulübünde spor yapma oranları daha yüksek bulunmuştur.

“Cinsiyet” Değişkeni ile Anket Maddeleri Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 10. Öğrencilerin Beden Eğitiminde Oyun Oynamak İstedikleri Cinsiyet Grubunun Cinsiyet Değişkenine Bağımlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

		Beden Eğitimi dersinde kimlerle oyun oynamayı tercih edersiniz?			Toplam	X ²	Sd	p
		Kızlar	Erkekler	Kız/Erkek				
Cinsiyet	Erkek	1	61	37	99	93,347	2	,000
	Grup içinde %	%1,0	%61,6	%37,4	100,0%			
	Kız	41	2	43	86			
	Grup içinde %	%47,7	%2,3	%50,0	100,0%			
	Toplam	42	63	80	185			
	Toplam %	%22,7	%34,1	%43,2	%100,0			

p<.05

Tablo 10’da görüldüğü gibi öğrencilerin Beden Eğitiminde oyun oynamak istedikleri cinsiyet grubunun, cinsiyet değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=29,588$; $p<.05$). Kız öğrenciler yüksek oranda kız-erkek karma gruplarla; erkek öğrenciler erkek gruplarla oyun oynamak istediklerini belirtmişlerdir.

Tablo 11. Öğrencilerin Spor Müsabakası İzlemek İçin Stada/Salona Gitme Durumlarının Cinsiyet Değişkenine Bağlı Olup Olmadığını Belirlemek Amacıyla Yapılan Ki-Kare (Chi-Square) Testi Sonuçları

Gruplar	Ailenizle (baba, anne veya kardeşlerinizle) maç izlemeye stada veya salona gittiniz mi?			Toplam	X ²	Sd	p
	Hiç	Birkaç	Sık Sık				
Cinsiyet	Erkek	35	46	18	18,957	2	,000
	Grup içinde %	%35,4	%46,5	%18,2			
	Kız	58	20	8			
	Grup içinde %	%67,4	%23,3	%9,3			
	Toplam	93	66	26			
	Toplam %	%50,3	%35,7	%14,1			

p<.05

Tablo 11’de görüldüğü gibi öğrencilerin spor müsabakası izlemek için stada/salona gitme durumlarının, cinsiyet değişkenine bağımlı olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan ki-kare testi sonucunda değişkenler arasındaki bağımlılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=18,957$; $p<.05$). Erkek öğrenciler kız öğrencilere göre aileleriyle birlikte salon/stadyumda daha sık spor müsabakası izlemektedirler.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu araştırmada “10-12 yaş grubu öğrencilerin devlet okulunda veya özel okulda okumaları Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarını etkilemekte midir” sorusu irdelenmiştir. Çalışma sonucunda elde edilen verilere göre; özel okullarda okuyan 10-12 yaş grubu öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarının, devlet okulunda okuyan öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha olumlu olduğu ortaya çıkmıştır.

Öğrencilerin genel olarak Beden Eğitimi dersine karşı diğer derslerden daha fazla ilgi gösterdikleri ve tutumlarının olumlu olduğu bilinmektedir (Harrison ve Blakemore, 1989). Taşmektepligil, Yılmaz, İmamoğlu ve Kılıçgil’in (2006) yaptığı araştırmaya göre; ilköğretim okullarının Beden Eğitimi dersi için genellikle okuldaki bahçeyi kullandıkları görülmektedir. Bu açıdan bakıldığı zaman bu dersi bahçede yapan kurumlar için tesise ihtiyaç duyulduğu belirtilmekte, bu bir sorun olarak ele alınmakta; ek olarak okullardaki malzeme eksikliği ve giyinme odası sorununun ciddi boyutlarda olduğu ifade edilmektedir. Çelik ve Pulur’un (2011) 318 lise öğrencisi ile yaptığı çalışmaya göre Anadolu Liseleri ile Meslek Lisesi öğrencilerinin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarında farka rastlanmamıştır. Türkmen, Yıldız ve Mutlutürk’ün (2012) 109 öğretmen ile yaptıkları çalışmada kariyerlerine ait tutumları ele alınmış, özel okulda çalışan Beden Eğitimi öğretmenlerinin kariyer tutumları, devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin tutumlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Yine benzer bir şekilde Karaca ve Balcı (2011) tarafından 100 Beden Eğitimi öğretmeni ile yapılan çalışmada özel okulda görev yapan öğretmenlerin iş tatmini, devlet okullarında görev yapan öğretmenlerden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Yenal, Çamlıyer ve Saracaloğlu (1999) Beden Eğitimi dersinin diğer derslerden farklı olarak okulun bahçesi, spor salonu veya saha gibi farklı mekanlarda yapılmakta olduğundan, bu durumun öğretmen-öğrenci arasındaki etkileşim ve iletişimi etkilediğini, öğretmen açısından bu durumun beraberinde yeni görev ve sorumluluklar getirdiği ifade edilmiştir.

Özel okulların spor, oyun ve fiziksel etkinliklerle ilgili devlet okullarına göre daha geniş imkânlar sunması, çeşitli spor tesislerinin bulunması ve özel okula devam eden öğrencilerin sosyo-ekonomik durumlarının yüksek olması özel okulda okuyan öğrencilerin tutumlarını olumlu yönde etkilemiştir şeklinde yorumlanabilir.

Çalışma kapsamındaki başka bir sonuç; cinsiyet değişkeni olarak incelendiğine çalışmaya katılan öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Taşmektepligil ve arkadaşlarının (2006) 300 ilköğretim öğrencisi ile; Balyan, Yerlikaya Balyan ve Kiremitçi'nin (2012) 40 ilköğretim öğrencisi ile; Gürbüz ve Özkan'nın (2012) 458 ilköğretim öğrencisi ile ve Bostancı, Demirhan ve Bulca'nın (2005) yaptığı çalışmalarda da öğrencilerin “cinsiyet” değişkeni açısından tutumlarında Beden Eğitimi dersi için anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Farklı gelir seviyesindeki 581 ortaokul öğrencisinin Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı tutumlarının incelendiği başka bir çalışmada tutum puan dağılımların her iki cinsten yüksek ve birbirine yakın bulunduğu ifade edilmiştir (Güllü, Cengiz, Öztaşyonar ve Kaplan, 2016). Bu bulgular çalışmamızdaki bulguyu destekler niteliktedir.

Ancak Çelik ve Pulur'un (2011) 318 lise öğrencisi ile Özyalvaç'ın (2010) 299 lise öğrencisi ile; Koca ve Demirhan'ın (2004) 867 lise öğrencisi ile ve Hünük'ün (2006) ilköğretim ikinci kademedede okuyan 1260 öğrenci ile yaptıkları ve Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarının incelendiği çalışmalara göre erkek öğrencilerin tutumları, kız öğrencilere oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha olumlu bulunmuştur. Ayrıca Haladyna ve Thomas (1979) ve Hünük'ün (2006) yaptığı araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin sınıf seviyesi yükseldikçe tutum puanlarının düştüğü gözlenmiştir.

Çalışma kapsamında elde edilen bir başka bulguya göre; devlet okulunda okuyan öğrencilerin Beden Eğitimi dersinde kullanmak üzere sahip oldukları spor ayakkabısı ve eşofman takımı sayısı ortalama 1 (bir) iken; özel okulda okuyan öğrencilerin 3 (üç) ve üzeri olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin ekonomik düzeyleri, ailenin spora yönelik tutumları ve spor yapma durumları ile okulların bulunduğu bölgenin sosyo-ekonomik düzeylerinin öğrencilerin Beden Eğitimi dersine yönelik tutumları üzerinde olumlu etkisi olduğu ifade edilmektedir (Güllü ve diğ., 2016). 394 ilköğretim ikinci kademedede okuyan öğrenci ile yapılan bir çalışmada, ekonomik durumu iyi olan ailelerin çocuklarının, ekonomik durumu daha kötü olan ailelerin çocuklarına göre Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı tutumun istatistiksel olarak anlamlı derece olumlu olduğu görülmüştür (Sivrikaya ve Kılçık, 2017).

Elde edilen bir başka sonuç; özel okulda okuyan öğrencilerin herhangi bir spor kulübünde spor yapma durumları devlet okulunda öğrenim görmekte olan öğrenciler ile karşılaştırıldığında, olumlu yönde istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Benzer bir sonuç; özel okulda okuyan öğrencilerin spor salonu/stadyum gibi mekânlarda aileleriyle birlikte müsabaka izleme oranları devlet okulunda öğrenim görmekte olan öğrenciler ile karşılaştırıldığında, olumlu yönde istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Çelik ve Pulur'un (2011) 318 lise öğrencisi ile yaptığı çalışma sonuçlarında spor yapan öğrencilerin derse karşı tutum puanlarının diğerlerinden yüksek olduğu görülmüştür. Güllü (2007) tarafından yapılan çalışmada ortaöğretim öğrencilerinden boş zamanlarda egzersiz veya spor yapanların ve spor kulüplerinde aktif olarak spor yapan öğrencilerin diğer öğrencilere göre tutum puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Hünük (2006) tarafından yapılan araştırmada spor yapmayan öğrencilerin, spor yapan öğrencilere göre Beden Eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının daha düşük olduğu görülmüştür. Özyalvaç'ın (2010) 299 lise öğrencisi ile yaptığı başka bir çalışmada öğrencilerin “Boş zamanlarda her zaman egzersiz yapma” ve “Kulüpte düzenli olarak spor yapma” değişkenleri bakımından Beden Eğitimi dersine karşı tutumları incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterdiği belirlenmiştir. Ara sıra spor yapanlar nadiren yapanlara göre; ara sıra ve nadiren yapanlar ise hiç yapmayanlara göre anlamlı derecede daha olumlu tutuma sahip oldukları görülmüştür.

Taşmektepligil ve arkadaşlarının (2006) 300 ilköğretim öğrencisi ile yaptığı çalışmada ise öğrencilerin spor kulübünde spor yapma oranları %12,7 olarak bulunmuştur. Güllü ve arkadaşları'nın (2016) ortaokul öğrencileri ile ve Sivrikaya ve Kılçık (2017) tarafından yapılan çalışmalarda; Beden Eğitimi ve Spor'a karşı tutumu aile bireylerinin spor yapma durumunun anlamlı derecede olumlu etkilediği görülmektedir. Bu çalışmalar araştırma kapsamındaki bulguları destekler niteliktedir.

Çalışmada ortaya konulan başka bir sonuç; istatistiksel olarak anlamlı derecede erkek öğrencilerin futbolla, kız öğrencilerin ise voleybolla ilgilendikleri görülmektedir. Yalçınkaya, Saraçaloğlu ve Varol'un (1993) üniversitede okuyan öğrencilerle yaptıkları çalışma sonuçları, erkek öğrencilerin güce ve mücadeleye dayalı sporsal faaliyetlere eğilimli olduklarını, kız öğrencilerin ise daha az zorlayıcı ve estetik sporlara eğilimlerinin olduğunu ortaya koymaktadır.

İstatistiksel olarak anlamlı çıkan başka bir sonuç ise; Beden eğitimi dersinde erkek öğrenciler en çok erkeklerle; kız öğrenciler ise kız-erkek karışık gruplarla oyun oynamak istediklerini belirtmişlerdir.

Literatür incelendiğinde cinsiyet değişkenine göre öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarını inceleyen pek çok farklı çalışmalar bulunmakla birlikte, daha özel alanlarla ilgili derinlemesine çalışmalar daha nadir görülmektedir. Bu çalışmadan elde edilen erkek öğrencilerin oyun seçiminin anlamlı derecede erkek öğrenci grubu olması, kız öğrencilerin ise oyun oynamak için karma grupları seçmiş olmaları, cinsiyet değişkenine göre incelenmesi gereken yeni bir çalışma konusu olarak önerilebilir. Ayrıca alan yazın incelendiğinde öğrencilerin Beden Eğitimi dersine ilişkin tutumları cinsiyet değişkenine göre çoğunlukla farklılık göstermemekle birlikte, bazı çalışmalarda erkeklerin lehine anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bunun nedeni, Luke ve Sinclair'ın (1992) tutumları etkileyebileceğini düşündükleri beş ana faktör -programın içeriği, öğretmen davranışı, sınıf atmosferi, öğrenci öz-algısı ve tesisler- ele alınarak öğrencilerin yaş/sınıf dağılımları da göz önünde bulundurularak kapsamlı bir şekilde incelenebilir.

Çalışmanın sonucunda özel okulda okuyan 10-12 yaş grubu öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarının devlet okullarında okuyan öğrencilerden anlamlı derecede yüksek olduğunu; cinsiyet değişkenine göre tutumlarında farklılık olmadığını söyleyebilir.

Uslu ve Hasırcı (1999) yaptıkları çalışmanın sonucunda Beden Eğitimi dersine katılan öğrenci sayısının fazlalığı ve spor tesislerinin yetersiz kalmasından bahsetmiş ve çözüm önerisi olarak yüksek maliyetli spor tesislerinin yerine düşük maliyetli ve çok amaçlı spor tesislerinin gerekliliğinden bahsetmişlerdir.

Öğrencilerin Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarının incelendiği bu çalışmadan hareket ederek şu önerilerde bulunulabilir:

*Devlet okullarında her okula ait bir spor tesisi yapılabilir. Spor tesisi olan okullarda iyileştirme yapılabilir.

*Alan olarak spor tesisi yapmak mümkün olmayan kurumlarda, mevcut şartlarda okul bahçesi/çevre düzenlemesi yapılabilir.

*Öğrencilerin Beden Eğitimi dersinde kullanabilecekleri araç-gereçlerin sayısı ve çeşitliliği artırılabilir.

*İlköğretim kademelerindeki Beden Eğitimi ve Spor Dersi / Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi diğer dersler gibi kazanımlara uygun ve etkili biçimde işlenmelidir. İlköğretim çağı, çocukların en hareketli oldukları döneme denk gelmektedir ve fiziksel aktivitelerin onlar için önemine dikkat çekilmek istenmektedir.

*Bu çalışma 185 ilköğretim öğrencisi ile sınırlıdır ve öğrenciler 10-12 yaş dilimi aralığındadır. Örneklem sayısının daha geniş belirlendiği ve farklı yaş-sınıf aralıklarını da kapsayan çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Akkoyunlu, Y. (1996). Beden eğitimi ve spor. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1, 80-81.
- Balyan, M., Yerlikaya Balyan, K. ve Kiremitçi, O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerini beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 196-201.
- Bostancı, H., Demirhan, G. ve Bulca, Y. (2005). Comparison of primary school students' attitude toward physical education lesson. *The 46'th ICHPER SD Anniversary World Congress*, 2005 November, İstanbul (ss.186-187). İstanbul.
- Bruton, S., Ong, F., & Geeting, G. (2000). *Science content standards for california public schools: Kindergarten through grade twelve*. California Dept. of Education, 721 Capitol Mall, PO Box 944272, Sacramento, CA 94244-2720.
- Çelik, Z. ve Pulur, A. (2011). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. *VAN/YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, Özel Sayı*, 115-121.
- Deacon, B. W. (2001). *Physical education curriculum review report*. Ministry of Education, Curriculum Branch.
- Erkal, M. (1982). *Sosyolojik açıdan spor*. İstanbul: Filiz Kitabevi.
- Göde, O., Aslan, Ş. ve Alkan, V. (2000). Beden eğitimi spor ilköğretim okulları ile ilgili bir model önerisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7 (Özel Sayı), 18 -21.
- Güllü, M. (2007). *Ortaöğretim Öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Güllü, M. ve Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.
- Güllü, M., Cengiz, Ş. Ş., Öztaşyonar, Y., ve Kaplan, B. (2016). Ortaokul öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Şanlıurfa ili örneği). *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 49-61.
- Gürbüz, A. ve Özkan, H. (2012). İlköğretim İkinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Muğla il örneği). *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 3(2), 78-89.
- Haladyna T. ve Thomas G. (1979). The attitudes of elementary school children toward school and subject matters. *Journal of Experimental Education*, 48, 18-23.
- Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Karaca, B. ve Balcı, V. (2011). İlköğretim ve ortaöğretim beden eğitimi öğretmenlerinin iş tatmini üzerine ampirik bir çalışma: Ankara'daki devlet okulları ile özel okullar karşılaştırması. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, IX (1), 33-40.
- Karakoç, F. Y. Ve Dönmez, L. (2014). Ölçek geliştirme çalışmalarında temel ilkeler. *Tıp Eğitimi Dönüşümü*, 40(40), 39-49.
- Karasar, N. (2006). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel yayın Dağıtım.
- Koca, C. ve Demirhan, G. (2004). An examination of high school students' attitudes toward physical education with regard to sex and sport participation. *Perceptual and Motor Skills*, 98(3), 754-758.
- Luke, M. D., & Sinclair, G. D. (1992). Gender differences in adolescents' attitudes toward school physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 11(1), 31-46.
- Milli Eğitim Temel Kanunu. (1973). 5 Cilt: 12 Sayfa. 02.12.2017 tarihinde http://mevzuat.meb.gov.tr/html/temkanun_1/temelkanun_1.html. adresinden alınmıştır.
- O'Malley, E. (Ed.) (1994). *Physical education framework*. Sacramento: CDE Press.
- Özer, D., ve Aktop, A. (2003). İlköğretim öğrencileri için hazırlanmış bir beden eğitimi dersi tutum ölçeğinin adaptasyonu. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 67-82.
- Özyalvaç, N. T. (2010). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Sarıtaş, M. (2000). İlköğretim okulları 4. sınıf beden eğitimi dersi öğretimine yansmalı öğrenme ve işbirlikli öğrenme yönteminin akademik başarı bakımından etkileri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7, 44-52.
- SHPPS. (2006). *Journal of School Health*, 77(8), 1-2.
- Silverman, S. ve Scrabis, K.A. (2004). A review of research on instructional theory in physical education 2002-2003. *International Journal of Physical Education*, 41(1), 4-12.

- Sivrikaya, Ö. ve Kılıçık, M. (2017). İlköğretim okulları 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Düzce örneği). *CBÜ Bed Eğt Spor Bil Dergisi / CBU J Phys Edu Sport Sci*, 12(1), 1-15.
- Taşmektepligil, Y., Yılmaz, Ç., İmamoğlu, O. ve Kılıçık, E. (2006). İlköğretim okullarında beden eğitimi ders hedeflerinin gerçekleşme düzeyi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, IV (4), 139-147.
- Türkmen, M., Yıldız, K. ve Mutlutürk, N. (2012). Özel ve devlet okullarında çalışan beden eğitimi öğretmenlerinin çok yönlü kariyer tutumlarının araştırılması: Manisa ili örneği. *Uluslararası Hakemli Akademik Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(2), 119-130.
- Uslu, A. ve Hasırcı, S. (1999). Lise ve dengi okullarda öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi derslerinin sosyal uyum düzeyine etkilerinin araştırılması. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 25-31.
- Yalçınkaya, M., Saraçaloğlu, A.S. ve Varol, S.R. (1993). Üniversite öğrencilerinin spora ilişkin görüşleri ve beklentileri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 4(2), 12-26.
- Yenal, T., Çamlıyer, H. Ve Saracaloğlu, A. (1999). İlköğretim İkinci devre çocuklarında beden eğitimi ve spor etkinliklerinin motor beceri ve yetenekler üzerine etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, IV(3), 15-24.
- Yıldız, S.M. (2007). Beden eğitimi ve spor yüksekokullarında eğitim hizmetleri kalitesini etkileyen faktörler. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 15(1), 451-462.

Extended English Abstract

Introduction

Physical education course is important for students of primary school. Physical education and sports not only balance individuals physical health but also affect the mental health and play an active role in personality formation and determination of character traits. From early ages, the human body needs to move. Basic movements with hands and arms right after the birth have been gradually developed in the form of crawling, walking, and running. Children who spend time with his family at first are socialized and acquainted with schools as their age progress. Skills that children have gained as a result of physical activities, games and physical education during pre-school and primary school period are very important.

Therefore, physical education is an integral part of the education program for all students (Bruton, Ong & Geeting, 2000). Firstly, students learn and like schools with their external appearance and equipment. Therefore, physical structures of schools influence students' psychology (Erden, 1998) and their attitudes towards schools and courses (Uludağ and Odacı, 2002; cited in Yıldız, 2007). In this regard, students' attitudes towards physical education and sports course are very important to teach the course effectively. Luke and Sinclair (1992) reported five main factors influencing students' attitudes towards the Physical Education course: Content of the program, teachers' behavior, class atmosphere, student self-perception and facilities. In this study, "facilities" were examined as one of the main factors that differs among public and private schools and affects attitudes of students. In this regard, the aim of the present study was to investigate whether enrollment in a public or private school at the age of 10-12 affect students' attitudes towards Physical Education Course.

Method

In this study the survey method was used in this study. The sample consisted of 185 (99 male and 86 female students) students from two public schools and two private schools in Istanbul City, Turkey. 119 students were enrolled in public school while 66 students were in enrolled in private school. Two different data collection tools were used in the study. The first data collection tool was a 24-item questionnaire. The second was the "Physical Education Classroom Attitude Scale" developed by Sherrill and Toulmin in 1977 and adapted by Özer and Aktop into Turkish in 2003.

The data obtained in the study were given as frequency-percentage tables using SPSS 20.0 program. Moreover, t-test and Chi-Square techniques were used during data analysis.

Results

Table 1: Independent Group t Test Results to Determine Whether Physical Education Classroom Attitude Scale Scores Are Differentiated According to "School Type" Variable

School Type	N	X	SS	SHx	Sd	t	p
Public School	119	112,0420	23,58051	2,16162	183	5,521	,000
Private School	66	92,9697	20,42394	2,51401			

p<.01

In order to determine whether scores of physical education classroom attitude scale were differed according to "school type" variable, independent group t test was used. According to results, there was a statistically significant difference between the two groups as shown in Table 1 (t=5,521; df=183; p<.01). The students who were enrolled in the private school have significantly more positive attitudes than the students who were enrolled in the public school.

Table 2: Independent Group t Test Results to Determine Whether Physical Education Classroom Attitude Scale Scores Are Differentiated According to "Gender" Variable

Gender	N	X	SS	SHx	Sd	t	p
Male	99	106,9293	26,30832	2,64409	183	1,018	,310
Female	86	103,2907	21,62018	2,33136			

p>.05

In order to determine whether scores of physical education classroom attitude scale were differed according to "gender" variable, independent group t test was used. According to results, there was no statistically significant difference between the two groups as seen in Table 2 (t=1,0181; df=183; p<.01).

Conclusion

Within the scope of the research, 10-12 age-group students' attitudes towards physical education course were examined according to their school types. According to the results; attitudes of 10-12 age-group students enrolled in the private school have been found significantly more positive than those enrolled in the public school.

According to gender variables, there was no significant differences in attitudes towards physical education course. While the average number of sports shoes and track suits the public school students have was 1 (one); this average was 3 (three) or more for the private school students. The percentage of the private school students registering in a sport club or watching a sport event in a sports hall/stadium with their family was significantly higher than percentage of those enrolled in public schools. According to results, male students preferred to play with males while female students preferred to play with mixed groups of girls and boys.